ଆୟୁକ୍ତ, ମାଡ୍ରାସ ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ଦାତବ୍ୟ ଅନୁଦାନ

ବନାମ

ନାରାୟଣ ଆୟଙ୍ଗର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଫେବୃଆରୀ 24,1965

[କେ. ସୁବ୍ବା ରାଓ, ଜେ. ସି. ଶାହ ଏବଂ ଆର. ଏସ. ବଚାୱତ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ମାଡ୍ରାସ ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ଦାତବ୍ୟ ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମ 19/1951, ଧାରା 6 (13) – 'ଦାତବ୍ୟ ଅନୁଦାନ' ର ଅର୍ଥ – ମନ୍ଦିରରେ ଉତ୍ସବ ପାଳନ ସମୟରେ ଯୋଗଦେଇଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଇବା ପାଇଁ ସମରାଧନାଇ ପାଣ୍ଠି, ତାହା ଦାନ କି ।

ରାଥୋଟ୍ ସାବମ୍ ପର୍ବ ଅବସରରେ ଗୁଣସିଲମ୍ ଗ୍ରାମରେ (ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟର) ଶ୍ରୀ ଭେଙ୍କଟଚଲପତିସ୍ୱାମୀ ମନ୍ଦିରରେ ଯୋଗ ଦେଉଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ସମରଧନାଇ ପାଣ୍ଠି ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ମାଡ୍ରାସ ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ଦାତବ୍ୟ ଅନୁଦାନ ଅଧିନିୟମ 19/1951 ପ୍ରଣୟନ ଉପରେ ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ଦାତବ୍ୟ ଅନୁଦାନର ଡେପୁଟି କମିଶନର ଆଇନର ଧାରା 57 (d) ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ପାଣ୍ଠି ଆଇନର ଧାରା 6 (13) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ 'ଧାର୍ମିକ ଦାନ' ଥିଲା । ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ପାଣ୍ଠିର ନ୍ୟାସିମାନେ ଆୟୁକ୍ତ ଆଦେଶ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା କରିବାକୁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସମରଧନାଇ ପାଣ୍ଠି ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଦାନ କିମ୍ବା 'ଧାର୍ମିକ ଦାନ' ନୁହେଁ । ଧାରା 6 (13) ରେ, 'ଧାର୍ମିକ ଦାନ' କୁ "ହିନ୍ଦୁ ପର୍ବ କିମ୍ବା ଧାର୍ମିକ ନୀତୀ ପାଳନ ସହିତ ଜଡିତ ସାର୍ବଜନୀନ ଦାନ, ତାହା ମଠ କିମ୍ବା ମନ୍ଦିର ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହେଉ କି ନ ହେଉ" ଭାବରେ ପରିଭାଷିତ କରାଯାଇଛି । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାସିମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତରେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବା ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଦାନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ଧାର୍ମିକ ଦାନ ନଥିଲା, କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦିରରେ ରଥୋତ୍ସବମ୍ ପାଳନ କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ସମରଧନାଇ ପାଣ୍ଠିରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବା ଉପରେ କୌଣସି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନଥିଲା । ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ସହିତ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆୟୁକ୍ତ ବନାମ ନାରାୟଣ (ଶାହ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି)

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା: ସମରଧନାଇ ପାଣ୍ଠିରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବା ଭେଙ୍କଟ ଚାଲାପଥିସ୍ୱାମୀ ଦେବତାଙ୍କ ରଥୋତ୍ସବମ୍ ପାଳନ ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲା ।

ଅଧିନିୟମ 19/1951ର ଧାରା 13 ରେ ବ୍ୟବହୃତ "ସମ୍ପୃକ୍ତ" ଶବ୍ଦଟିକୁ ବିଧାନର ଇତିହାସ, ଆଇନର ଯୋଜନା ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଯେଉଁ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି, ତାହାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି "ସଂଯୁକ୍ତ" କିମ୍ବା "ସମ୍ବନ୍ଧିତ" ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଏହି ଶବ୍ଦପ୍ରୟୋଗରୁ ଉତ୍ସବକୁ ପରିଚାଳନା କିମ୍ବା ପ୍ରଶାସନ କରୁଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅର୍ଥ ବୁଝାଯାଏ ନାହିଁ । ଅନେକ ହିନ୍ଦୁ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ଅଛି ଯାହା ସାଧାରଣତଃ କୌଣସି ମନ୍ଦିର କିମ୍ବା ମଠ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ବିନା ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଳନ କରାଯାଏ । "ଧାର୍ମିକ ଦାନ" ର ସଂଜ୍ଞାରେ ଏହିପରି ସାଧାରଣ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ଏବଂ ପାଳନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସର୍ବଦା ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେଉଁମାନେ ଏକ ପର୍ବ ପାଳନ କିମ୍ବା ପାଳନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତି ।

କିମ୍ବା ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ "ଧାର୍ମିକ ଦାନ" ର ସଂଜ୍ଞାରେ "ଏକ ହିନ୍ଦୁ ପର୍ବ କିମ୍ବା ଏକ ଧାର୍ମିକ ନୀତୀ ପାଳନ ସହିତ ଜଡିତ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ସୂଚିତ କରେ ଯେ ସାର୍ବଜନୀନ ଦାନ ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ପର୍ବ କିମ୍ବା ପାଳନ ଏକ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଅଧିନିୟମରେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକାର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରେ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 844 /1963

ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 199/1957 ରେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା 1 ନଭେମ୍ବର 1960 ତାରିଖରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ରାୟ ଓ ଡିକ୍ରୀ ବିରୋଧରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତିରେ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଏ. ରଙ୍ଗନାଧମ ଚେଟ୍ଟୀ ଏବଂ *ଏ. ଭି. ରଙ୍ଗମ* ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ନମ୍ବର 1 ଏବଂ *2 ପାଇଁ* ଏ. ଭି. ବିଶ୍ୱନାଥ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଆର. ଥିୟାଗରାଜନ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ଶାହ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା ।

ତିରୁଚିରାପଲ୍ଲୀ ଜିଲ୍ଲାର କାରିଆମାନିକମ୍ ଗାଁର ବାସିନ୍ଦା ଭେଙ୍କଟାରାମ ଆୟେଙ୍ଗର, କସ୍ତୁରୀ ଆୟେଙ୍ଗର ଏବଂ ରଙ୍ଗା ଆୟେଙ୍ଗର ଯୋଗଦାନ, ସଦସ୍ୟତା ଏବଂ ଦାନ ସହାୟତାରେ *ରଥୋତ୍ସବମ୍* ପର୍ବ ଅବସରରେ ଗୁନାସିଲମ୍ ଗ୍ରାମରେ ଶ୍ରୀ ଭେଙ୍କଟଚଲପତିସ୍ୱାମୀ ମନ୍ଦିରରେ ଯୋଗ ଦେଉଥିବା

ବ୍ରାହ୍ମଣ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବା ପାଇଁ ଏକ ସମରଧନାଇ ପାଣ୍ଠି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । 1936ରୁ 1940 ମସିହା ମଧ୍ୟରେ 7 ଏକର ଜମି 10,500 ଟଙ୍କାରେ କିଣାଯାଇଥିଲା । ପାଣ୍ଠି ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ଆୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ *ରଥୋତ୍ସବମ୍* ଉତ୍ସବ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ସମଗ୍ର ଆୟକୁ ବ୍ୟୟ କରିନଥିଲା ଏବଂ ବଳକା ଅର୍ଥ କାର୍ତ୍ତିକ ମାସରେ *କରିୟମାଣିକମ୍* ଗ୍ରାମରେ ଏବଂ *ବୈକୁଣ୍ଠ* ଏକାଦଶୀ ଦିନ ପରେ ଦ୍ୱାଦେଶୀରେ ବନଭୋଜନ୍ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା ।

ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ଦାତବ୍ୟ ଅନୁଦାନ ପରିଷଦର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ 1351 ରୁ 1354 ଫସଲୀ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ମାଡ୍ରାସ ଅଧିନିୟମ 2 /1927 ର ଧାରା 69 ଅନୁସାରେ ପାଣ୍ଠି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଂଶଦାନ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ ରଥୋତ୍ସବମ୍ ଉତ୍ସବ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟୟ ସମଗ୍ର ଆୟକୁ ସମାପ୍ତ କରିନଥିଲା ଏବଂ ବଳକା ଅର୍ଥ କାର୍ତ୍ତିକ ମାସରେ କରିୟମାଣିକମ୍ ଗ୍ରାମରେ ଏବଂ ବୈକୁଣ୍ଠ ଏକାଦଶୀ ଦିନ ପରେ ଦ୍ୱାଦେଶୀରେ ବନଭୋଜନ୍ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା। ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ଦାତବ୍ୟ ଅନୁଦାନ ପରିଷଦର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ 1351 ରୁ 1354 ଫସଲୀ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ମାଡ୍ରାସ ଅଧିନିୟମ 2 /1927 ର ଧାରା 69 ଅନୁସାରେ ପାଣ୍ଠି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଂଶଦାନ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତିରୁଚିରାପଲ୍ଲି ଜିଲ୍ଲା ଅଦାଲତର ନଥିରେ ଥିବା ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 297 / 1947ରେ ସେହି ଦାବି ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା। ଜିଲ୍ଲା ଅଦାଲତ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅଧିନିୟମ 2 /1927 ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଦାତବ୍ୟ ଏକ "ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁଦାନ" ନୁହେଁ । ମାଡ୍ରାସ ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ଓ ଦାନସଂସ୍ଥା ଅଧିନିୟମ 19/1951 ପ୍ରଣୟନ ହେବା ପରେ, ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ଓ ଦାନସଂସ୍ଥା ବିଭାଗର ଉପଆୟୁକ୍ତ ଧାରା 57(d) ଅନୁସାରେ ନୂତନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କରି ମତ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ ସମର୍ଧନାଇ ପାଣ୍ଠି ଧାର୍ମିକ ଦାନସଂସ୍ଥା ଅଟେ, ଯାହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6(13) ର ଅର୍ଥରେ ଆସେ । ଏହି ଆଦେଶ ବିରୋଧରେ ପାଣ୍ଠିର ନ୍ୟାସିମାନେ ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ଓ ଦାନସଂସ୍ଥା ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆୟୁକ୍ତ ମତ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ପର୍ବ ସହ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ ଦେବା ସାର୍ବଜନୀନ ଦାନସଂସ୍ଥା ଅଟେ ଏବଂ ମାଡ୍ରାସ ଅଧିନିୟମ 19/1951 ର ଧାରା 6(13) ର ଅର୍ଥରେ ଧାର୍ମିକ ଦାନସଂସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଅଟେ ।

ତାପରେ ଏହି ପାଣ୍ଠିର ଟ୍ରଷ୍ଟିମାନେ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 181/1954 କୁ ଅଧସ୍ଥନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଅଦାଲତରେ ଦାଖଲ କଲେ । ତିରୁଚିରାପାଲି ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଖାରଜ କରି

ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସମରଧନାଇ ପାଣ୍ଠି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦାନ ଯାହା କୌଣସି ହିନ୍ଦୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ପର୍ବ କିମ୍ବା ସେବା ସହିତ ଜଡିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା ଧାର୍ମିକ ଦାନ କିମ୍ବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦାନ କିମ୍ବା ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଦାନ ନୁହେଁ, ଏବଂ ଏହା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ କମିଶନର, ମାଡ୍ରାସ ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ଦାନ ଦାନର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧୀନରେ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆୟୁକ୍ତ ଏହି ମାମଲାକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ପାଣ୍ଠି ଏକ ଧାର୍ମିକ ଦାନ ପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲା, ଯେପରିକି ଏକ ହିନ୍ଦୁ ପର୍ବର ତୀର୍ଥଯାତ୍ରୀଙ୍କୁ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବା । ଅଧସ୍ଥନ ବିଚାରପତି କହିଥିଲେ ଯେ ପାଣ୍ଠି ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଦାନ ଏବଂ ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 (13) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ "ଏକ ଧାର୍ମିକ ଦାନ" ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ଏହି ଦାନ ଗୁଣସୀଲମ ମନ୍ଦିରରେ ପାଳିତ ହିନ୍ଦୁ ପର୍ବ ରଥୋତ୍ସବ ସହିତ ଜଡିତ ।ଅଧସ୍ଥ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାସିମାନେ ଦାଖଲ କରିଥିବା ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ବିରୋଧରେ ଆବେଦନ କରି ମାଡ୍ରାସ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା କହିଥିଲେ ଯେ "ସମରଧନଇ ପାଣ୍ଠି" ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 (13) ର ଅର୍ଥରେ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଦାନସଂସ୍ଥା ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଏହା କୌଣସି ହିନ୍ଦୁ ପର୍ବ କିମ୍ବା ଧାର୍ମିକ ସ୍ୱଭାବର ନୀତୀ ସହ ଜଡିତ ନଥିବାରୁ, ଏହାକୁ "ଧାର୍ମିକ ଦାନସଂସ୍ଥା" ବୋଲି କହିବାଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଆୟୁକ୍ତର ଏହାକୁ ନିଜ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧୀନରେ ଆଣିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା । ତଦନୁସାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମୋଦନ କରି ଟ୍ରଷ୍ଟୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ମାମଲାକୁ ବିଚାରାଦେଶ କରିଥିଲେ । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ସହିତ, ଆୟୁକ୍ତ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଆବେଦନରେ ବିଚାରଣୀୟ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଧାରରେ, 'ସମର୍ଧନାଇ ପାଣ୍ଠି' କି ମାଡ୍ରାସ ଅଧିନିୟମ 19/1951 ର ଧାରା 6 (13) ର ଅର୍ଥରେ "ଧାର୍ମିକ ଦାନସଂସ୍ଥା" ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଆସେ କି ନାହିଁ । ଧାରା 6 ର ଉପଧାରା (13) ରେ "ଧାର୍ମିକ ଦାନସଂସ୍ଥା"ର ସଂଜ୍ଞା ଏପରି ଦିଆଯାଇଛି "ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଦାନସଂସ୍ଥା, ଯାହା କୌଣସି ହିନ୍ଦୁ ପର୍ବ କିମ୍ବା ଧାର୍ମିକ ସ୍ୱରୂପର ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ସେଥି ମଠ କିମ୍ବା ମନ୍ଦିର ସହ ଜଡିତ ଥାଉ କିମ୍ବା ନ ଥାଉ । ଏହି ସଂଜ୍ଞାରେ "ଧାର୍ମିକ ଦାନସଂସ୍ଥା" ଗଠିତ ହେବା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଆବଶ୍ୟକ ଶର୍ତ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଛି : ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଦାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେହି ଦାନ ଏକ ହିନ୍ଦୁ ପର୍ବ କିମ୍ବା ଏକ ଧାର୍ମିକ ନୀତୀର ପାଳନ ସହିତ ଜଡିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ଏଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହୁଏ, ତେବେ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଦାନ ଏକ ଧାର୍ମିକ ଦାନ ହେବ, ଯଦିଓ ଏହା ଏକ ମଠ କିମ୍ବା ମନ୍ଦିର ସହିତ ଜଡିତ ନୁହେଁ । ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତି ଏହି ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ "ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଦାନ ହେଉଛି ଏକ ଖାଦ୍ୟ ଦାନ ଯାହା

ରଥୋତ୍ସବମର ଦଶ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଗୁଣାଶିଲାମର ପ୍ରସନ୍ନ ଭେଙ୍କଟଚଲ୍ଲାପଥିସ୍ୱାମୀ ମନ୍ଦିରରେ ପୁରଟାସୀ ମାସରେ ପରିଚାଳିତ । କେବଳ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଏ, ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ସମାନ ଖାଦ୍ୟ ଦାନ ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଚାରାଧୀନ ଦାନସଂସ୍ଥାର 'ଗୁଣଶୀଳମ ମନ୍ଦିର' ସହ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ; ଏହି ଅର୍ଥରେ ଯେ, ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖାଦ୍ୟ ଦେବତାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରାଯାଉନାହିଁ, ଏବଂ ଭୋଜନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମନ୍ଦିର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ପୃଥକ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ବିଶେଷ ଭାବେ ନିର୍ମିତ ପେଣ୍ଡାଲରେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶେଷଗିରି ଆୟରଙ୍କ ଚୌଲ୍ଟ୍ରୀ (ଧର୍ମଶାଳା) ଭିତରେ କରାଯାଉଛି । ଏହି ଦାନସଂସ୍ଥାରେ ଅନ୍ୟ ସମୁଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ ଦିଆଯାଉନାହିଁ। ଭୋଜନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିଚାଳନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନ୍ଦିର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କୌଣସି ମତାମତ କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନାହିଁ, ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଏହି ମତ ସହ ସମ୍ମତି ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ନିଷ୍କର୍ଷମାନଙ୍କ ଆଧାରରେ ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ମତ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ 'ସମର୍ଧନାଇ ଫଣ୍ଡ' ଧାରା 6 (13)ର ଅର୍ଥରେ ଗୋଟିଏ ସାର୍ବଜନୀନ ଦାନସଂସ୍ଥା; ଏବଂ ଏହି ମତ ସହ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମତି ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏହା ମଧ୍ୟ ମତ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ ଉକ୍ତ ଦାନସଂସ୍ଥା 'ଗୁଣଶୀଳମ' ର 'ଶ୍ରୀ ପ୍ରସନ୍ନ ୱେଙ୍କଟାଚଳପତିସ୍ୱାମୀ ମନ୍ଦିର'ରେ ପାଳିତ ହେଉଥିବା ହିନ୍ଦୁ ପର୍ବ 'ରଥୋତ୍ସବମ' ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ। 'ରଥୋତ୍ସବମ' ହେଉଛି ଏକ ଧାର୍ମିକ ସ୍ୱରୂପର ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନ, ଯେଉଁଥିରେ ଦେବତାଙ୍କୁ ରଥରେ ବିହାର କରାଇ ଯାତ୍ରାରେ ବାହାର କରାଯାଏ; ଏହି କାରଣରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଚାରାଧୀନ ଦାନସଂସ୍ଥା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଏକ ହିନ୍ଦୁ ପର୍ବ ସହିତ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ସ୍ୱରୂପର ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିବା ବୋଲି ଧରାଯାଇଛି । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ସହିତ ଅସହମତି ପ୍ରକାଶ କରି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ "ଏକ ହିନ୍ଦୁ ପର୍ବ କିମ୍ବା ଏକ ଧାର୍ମିକ ଚରିତ୍ରର ଉପସ୍ଥିତି ସହିତ ଜଡିତ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ପର୍ବ ଏବଂ ଦାନ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ସାଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ସାଧାରଣ ପ୍ରୟାସର ଏକତା ଆଣିଥାଏ ଏବଂ ଏହିପରି ଏକତା, ସାଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ସାଧାରଣ ପ୍ରୟାସର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଦାତବ୍ୟକୁ ଅଧିନିୟମ 6 (13) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଧାର୍ମିକ ଦାନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମତ ଥିଲା ଯେ 'ଗୁଣଶୀଳମ' ର 'ଶ୍ରୀ ଭେଙ୍କଟଚଲ୍ଲାପଥିସ୍ୱାମୀ' ମନ୍ଦିରରେ ପାଳିତ 'ରଥୋତ୍ସବମ' ପର୍ବ ସମୟରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଯାଇବା ମାତ୍ରରୁ ଏହା କୁହାଯାଇପାରେ ନାହିଁ ଯେ ପାଣ୍ଠି ଏବଂ ରଥୋତ୍ସବମ ପର୍ବ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି। କାରଣ, ପର୍ବ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ମନ୍ଦିରର ନ୍ୟାସିମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ଭୋଜନ ଦାନସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା 'ସମର୍ଧନାଇ ପାଣ୍ଠି' ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଯାଞ୍ଚ, ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କିମ୍ବା

ପରିଦର୍ଶନାଧିକାର ନଥିଲା। ସେମାନେ ପର୍ବ ସମୟରେ ଭୋଜନ କରାଯିବାକୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରିପାରୁନଥିଲେ । ଏପରିକି, ଭୋଜନ ଦାନସଂସ୍ଥାର ନ୍ୟାସିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭୋଜନ ବନ୍ଦ କିମ୍ବା ବିରତ କରାଯାଇଥିଲେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆସ୍ଥାଭଙ୍ଗ ହେବାକୁ ପାରେ; କିନ୍ତୁ ଏହା ରଥୋତ୍ସବମ ପର୍ବର ସଠିକ୍ ପାଳନ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପକାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପର୍ବ ଅବସରରେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବା ପ୍ରଶଂସନୀୟ ବୋଲି ଦାତବ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ, ଏହି ପର୍ବ ଏବଂ ଦାତବ୍ୟ ସଂସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବ ନାହିଁ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ମତ ସହ ଆମେ ସହମତ ହୋଇପାରିବୁ ନାହିଁ । ଅଧିନିୟମ 19/1951 ର ଧାରା 6(13) ରେ ବ୍ୟବହୃତ "ସମ୍ପୃକ୍ତ" ଶବ୍ଦଟିକୁ, ଆଇନର ବିଧାନୀୟ ଇତିହାସ, ଏହାର ଯୋଜନା ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଏବଂ ଯେ ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତରେ ଏହି ଶବ୍ଦଟି ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ସେଥିପାଇଁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, "ସମ୍ବନ୍ଧିତ" କିମ୍ବା "ସହ ସଂପୃକ୍ତ" ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ସବର ପରିଚାଳନା କିମ୍ବା ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ନିୟନ୍ତ୍ରଣକୁ ଆମଦାନୀ କରେ ନାହିଁ । କୌଣସି ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ପର୍ବ କିମ୍ବା ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନର ସ୍ଥାନୀୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ଥାଇପାରେ; ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳରେ କୌଣସି ପୀଠ, ମନ୍ଦିର କିମ୍ବା ମଠ ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ଭାବରେ ପାଳିତ କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷିତ ହୋଇପାରେ; କିମ୍ବା ଏହା ଏମିତି ଗୋଟିଏ ପର୍ବ କିମ୍ବା ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇପାରେ, ଯାହା କୌଣସି ମନ୍ଦିର କିମ୍ବା ମଠ ସହ ସମ୍ପର୍କ ବିନା ସାଧାରଣଭାବେ ପାଳିତ ହୁଏ । ଏପରି ସାଧାରଣ ପର୍ବ କିମ୍ବା ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କ ମାମଲାରେ, ପାଳନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିବା କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ ନାହିଁ; ଏବଂ "ଧାର୍ମିକ ଦାନ" ର ସଂଜ୍ଞାରେ ଏପରି ସାଧାରଣ ପର୍ବ ଓ ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ପର୍ବ କିମ୍ବା ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନର ପାଳନକୁ ସଦା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଗୋଷ୍ଠୀ ଅବଶ୍ୟ ରହିଥାଏ ବୋଲି ଧାରଣା କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ପରୀକ୍ଷଣ ଏହା ଥିଲା ଯେ, ଦାନସଂସ୍ଥା ଓ ପର୍ବ କିମ୍ବା ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ସମ୍ପର୍କ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଦାନସଂସ୍ଥାର ପରିଚାଳନା ମନ୍ଦିର କିମ୍ବା ମଠରେ ପର୍ବ କିମ୍ବା ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନ ପାଳନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ହେବ। କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ପର୍ବ ଓ ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏହି ପରୀକ୍ଷା ଅନୁପଯୁକ୍ତ ହେବା ସହିତ, "ଧାର୍ମିକ ଦାନ" ର ସଂଜ୍ଞାରେ ନଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଗ କରିବା ବିନା ଏପରି ପରୀକ୍ଷଣ ବିକାଶ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରତିବାଦୀ ଟ୍ରଷ୍ଟିମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱନାଥ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଯୁକ୍ତି ଦେଲେ ଯେ "ଧାର୍ମିକ ଦାନସଂସ୍ଥା" ର ସଂଜ୍ଞାରେ ବ୍ୟବହୃତ "କୌଣସି ହିନ୍ଦୁ ପର୍ବ କିମ୍ବା ଧାର୍ମିକ ସ୍ୱରୂପର ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ" ଶବ୍ଦବଳୀର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ସେହି ସାର୍ବଜନୀନ ଦାନସଂସ୍ଥା ଉକ୍ତ ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ପର୍ବ କିମ୍ବା ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନର ଅଂଗୀଭୂତ ଅଂଶ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଧିନିୟମରେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକାର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରେ । ଶ୍ରୀ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରି ବିବିଧ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ କେବଳ ଏକ ହିନ୍ଦୁ ପର୍ବ କିମ୍ବା ପାଳନ ଅବସରରେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବା ଧାରା 6 (13) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ସଂଯୋଗ ହେବ ନାହିଁ । ଏହି ଉଦାହରଣଗୁଡ଼ିକ ସହ ବିସ୍ତାରିତ ଭାବେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ; କାରଣ ସଂଜ୍ଞାରେ ଏପରି ଗୋଟିଏ ସାର୍ବଜନୀନ ଦାନସଂସ୍ଥାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶର୍ତ୍ତମାନ ପୂରଣ ହେଲେ ମାତ୍ର ଧାର୍ମିକ ଦାନସଂସ୍ଥା ଭାବେ ଗଣ୍ୟ ହୋଇପାରିବ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବା ଦ୍ୱାରା ଧାର୍ମିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ଘଟଣାର ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଉତ୍ସବ ଏହାକୁ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଦାନରେ ପରିଣତ କରେ ନାହିଁ । କୌଣସି ସଂସ୍ଥାକୁ ଧାର୍ମିକ ପର୍ବ କିମ୍ବା ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହ ସମ୍ପର୍କର ଆଧାରରେ ଧାର୍ମିକ ଦାନସଂସ୍ଥା ଭାବେ ଗଣ୍ୟ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆଇନ ଅନୁସାରେ ତାହାକୁ ସାର୍ବଜନୀନ ଦାନସଂସ୍ଥା ଭାବେ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ସଙ୍ଗଠନ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ବାସ୍ତବ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, କଳ୍ପିତ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ସଙ୍ଗଠନ ରହିଛି ବୋଲି ମନେ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି କୁହାଯାଇନାହିଁ ଯେ ସାର୍ବଜନୀନ ଦାନସଂସ୍ଥାର ପରିଚାଳନା ମନ୍ଦିର କିମ୍ବା ମଠରେ ଧାର୍ମିକ ପର୍ବ ପାଳନ ପାଇଁ ଦାୟୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ହେବାକୁ ପଡିବ କିମ୍ବା ସେହି ପର୍ବ କିମ୍ବା ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନର ଅଂଗୀଭୂତ ଅଂଶ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ମିଳିଥିବା ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଶ୍ରୀ ପ୍ରସନ୍ନ ଭେଙ୍କଟଚଲପତିସ୍ୱାମୀ ମନ୍ଦିରର ରଥୋତ୍ସବମ୍ ପର୍ବ ଅବସରରେ, ଅନେକ ସ୍ଥାନରୁ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରୀମାନେ ଏହି ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଦାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏହି ପର୍ବ ଅବସରରେ ମନ୍ଦିରରେ ଯୋଗ ଦେଉଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବା । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଏକ ପାଣ୍ଠି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଦାନ । ଏହି ଦାନର ପ୍ରାଥମିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ରଥୋତ୍ସବରେ ଯୋଗ ଦେଉଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବା । ଏହି ସାର୍ବଜନୀନ ଦାନସଂସ୍ଥାର ତେଣୁ 'ରଥୋତ୍ସବମ' ସହ ବାସ୍ତବ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି, ଯାହା ଧାର୍ମିକ ସ୍ୱରୂପର ଗୋଟିଏ ହିନ୍ଦୁ ପର୍ବ; ଏହି କାରଣରୁ ଏହା ମାଡ୍ରାସ ଅଧିନିୟମ 19/1951 ର ଧାରା 6(13) ର ଅର୍ଥରେ ଗୋଟିଏ ଧାର୍ମିକ ଦାନସଂସ୍ଥା ଅଟେ । ପାଣ୍ଠିର ବଳକା ଆୟ କାର୍ତ୍ତିକ ମାସରେ ଏବଂ ବୈକୁଣ୍ଠ ଏକାଦଶୀର

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ବନଭୋଜନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଏହା ସୂଚିତ କରାଯାଏ ନାହିଁ ଯେ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି ପାଣ୍ଠି "ଧାର୍ମିକ ଦାନ" ନୁହେଁ ।

ଏହିପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ୍ କରୁଛୁ ଏବଂ ବିଚାରଣା ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଆଦେଶକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରୁଛୁ । ସମଗ୍ର ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।